

Een prachtig boekje vol kwetsbare en tedere gedichten over afscheid en verlies. Omgeven door schilderijtjes van rouw. Voor kinderen, jongeren en volwassenen. Voor jou.

'ik schrijf je vandaag over dromen en wensen over jou en mijn leven en ons allebei ik schrijf je vandaag gewoon al mijn gedachten

ik schrijf je vandaag wat dichter bij mij'

Margreet Jansen - auteur

"Margreet weet in haar gedichten als geen ander juist die toon te vinden, die raakt en aanspreekt. Zo bijzonder, dat wij regelmatig een beroep op haar doen, als we voelen dat een groep behoefte heeft aan een bepaald gedicht. Voor ons zijn haar gedichten een prachtig handvat om gevoelens van verdriet, boosheid, geheimen of angst bespreekbaar te maken."

Stichting Jonge Helden

Ik mis je in alle kleuren

Ik mis je in alle

kleuren

ISBN 978-90-824424-0-3

9 789082 442403 >

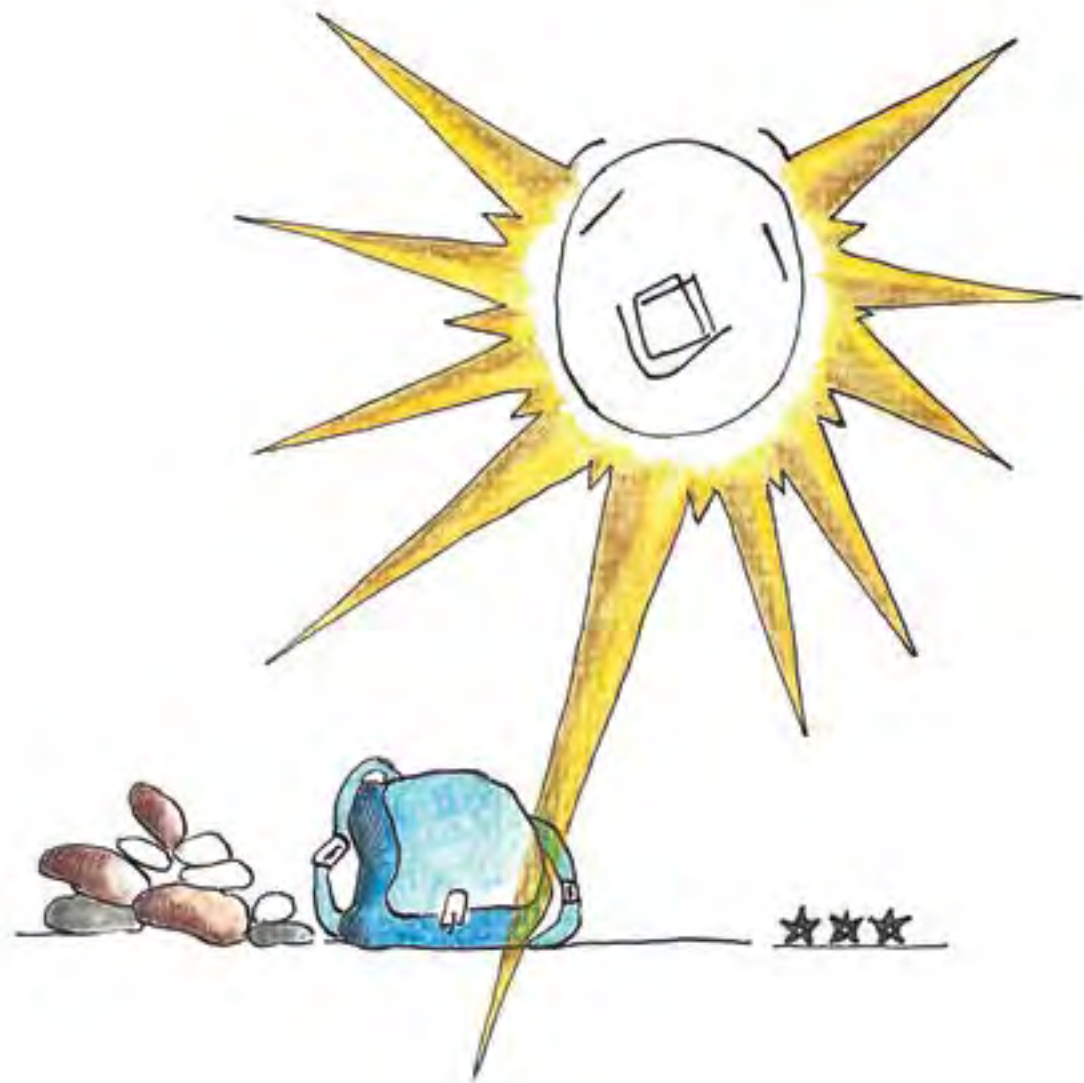
Margreet Jansen en Angelique Bosman

Met gedichten van Margreet Jansen en illustraties van Angelique Bosman.

Voor jonge en oude helden

Als je na een intens verdriet de draad weer op probeert te pakken.
Voorzichtig, kwetsbaar en aarzelend. Want alles voelt anders.

Geschreven voor een lotgenotengroep van de Stichting Jonge Helden.

Als het nooit meer is zoals het was

Soms gebeurt er in je leven
iets dat je ontzettend raakt
alsof een deur wordt dichtgeslagen
iets dat alles anders maakt

soms kun je daar heel blij van worden
maar vaak doet het je heel veel pijn
het verandert al het oude
nooit zal het meer hetzelfde zijn

als een rugzak vol met stenen
draag je dat dan met je mee
en niemand ziet je daarmee lopen
niemand denkt eens even hé....
hallo, wat loop jij daar te zeulen
geef die zware tas maar hier
ga jij maar lekker flierefluiten
met je vrienden, veel plezier!

het hoort bij jou en bij jouw leven
het wordt nooit meer zo het was
en de tranen in je ogen
zijn de stenen in je tas

maar de stenen lijken lichter
alsof je langzaam aan ze went
ze horen bij je, voelen veilig
alsof je ze al jaren kent

je loopt nooit meer op dezelfde weg
fluit niet meer hetzelfde lied
maar de mooiste nummers zijn geschreven
op oude tranen van verdriet

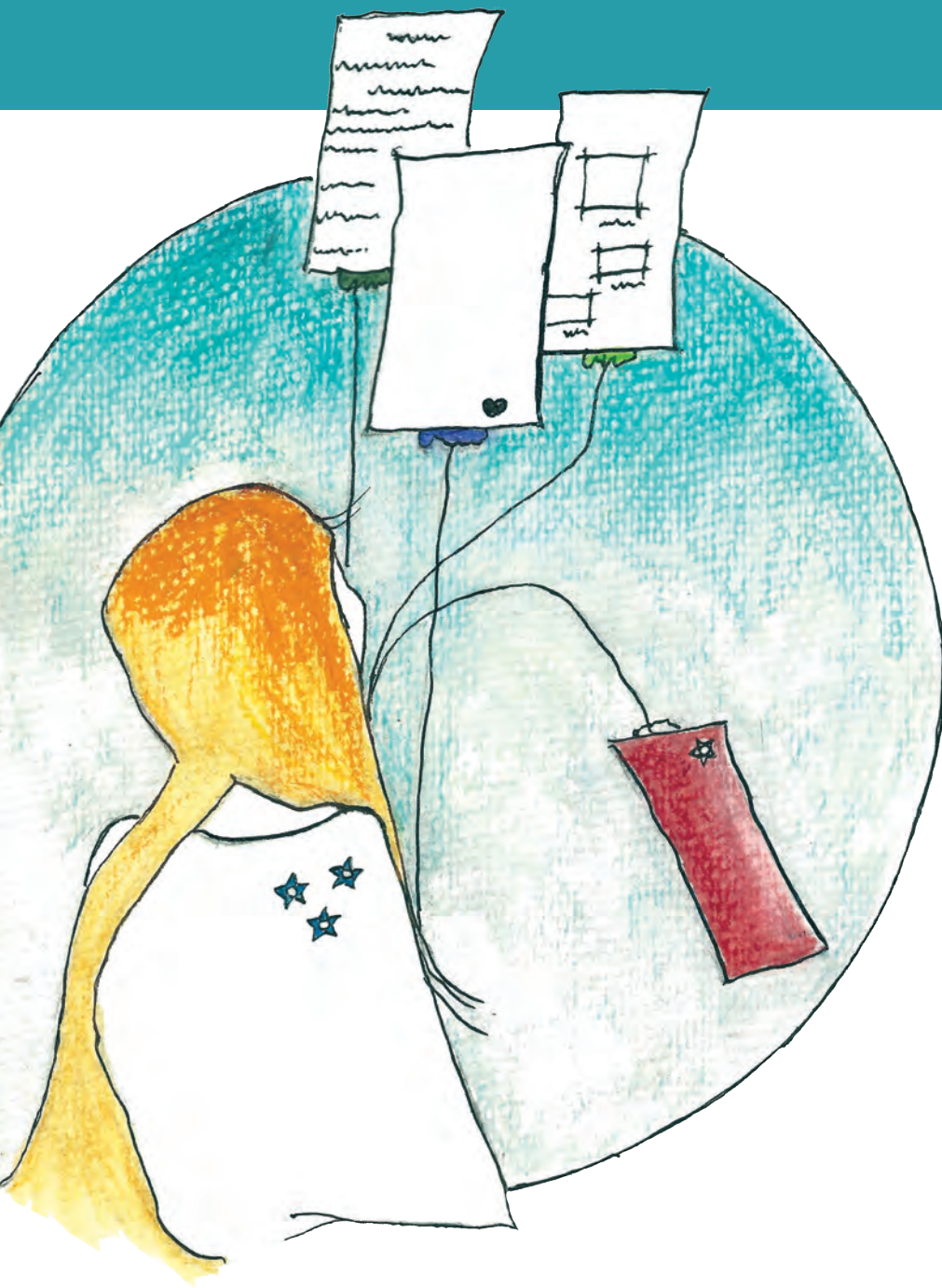
soms gebeurt er in je leven
iets dat je ontzettend raakt
maar ooit vind je de gouden sleutel
die nieuwe deuren open maakt.

Voor jou.

Omdat je zo graag nog één keer zou willen zeggen wat je niet meer kon zeggen. Om weer even samen te praten en te dromen. Elkaar vasthouden met woorden, die je soms niet hardop kunt zeggen. Schrijf een brief, doe hem in een envelop en plak hem dicht.

Alleen voor jullie samen, voor niemand anders.

(geschreven voor een scholenproject op het Voortgezet Onderwijs van de Stichting Jonge Helden)

Ik schrijf je vandaag wat dichterbij mij

ik zou willen weten
en nooit meer vergeten
hoe het daarboven nu toch met je is
ik zou willen vragen
tot in lengte van dagen
of je het voelt nog, hoeveel ik je mis

ik zou willen zeggen,
je uit willen leggen,
hoe ik weer verder ga nu met mijn leven
ik zou willen zingen
van duizenden dingen
van jou en van mij, al was het maar even

ik zou willen horen
hoe je, net als tevoren,
verhalen vertelt over vroeger en toen
ik zou willen zwijgen
om jou terug te krijgen
al is het alleen maar die knuffel, die zoen

waar moet ik gaan zoeken
om jou terug te vinden
jouw lach en jouw liefde en al je bestaan
waar schijnt de zon weer jouw licht
en jouw warmte
is het dichtbij of hier heel ver vandaan?

ik schrijf je vandaag al mijn zorgen, mijn vragen
ik schrijf je wat ik je nog niet had gezegd
ik schrijf je vandaag alle woorden van binnen
die ik verdrietig opzij heb gelegd

ik schrijf je vandaag over al mijn geheimen
over tranen en alles wat ik daarmee bedoel
ik schrijf je misschien wel hoe boos ik nog steeds ben
hoe eenzaam, hoe bang en hoe rot ik me voel

ik schrijf je vandaag over dromen en wensen
over jou en mijn leven en ons allebei
ik schrijf je vandaag gewoon al mijn gedachten

ik schrijf je vandaag
wat dichterbij mij

Voor als ik je mis

Je kunt nergens leren hoe je afscheid moet nemen. Het overkomt je.
Laat het maar gebeuren. Op jouw manier en in jouw tempo.
Het hoort voorgoed bij je. Maar je kunt het steeds beter dragen.

Ik mis je in alle kleuren

Er zijn geen vaste kleuren
het is niet blauw of geel
je kunt in rood ook zeggen
ik mis je heel erg veel

er zijn geen strakke lijnen
soms is het bruin, soms groen,
verdriet past niet in hokjes
van hoe je het moet doen

soms schilder ik dat ik je mis
en kies ik glanzend goud
omdat ik daarmee zeggen kan
hoeveel ik van je houd

soms verf ik dwars door het papier
met inkt zo zwart als roet
omdat ik echt niet weten zou
hoe het nu verder moet

ik klieder vaak ook maar wat aan
en het wordt een bonte boel
als ik me soms meer pimpelpaars
en dan weer knaloranje voel

soms teken ik een witte stip
met grijze cirkels er om heen
ik zit er ergens midden in
en voel me helemaal alleen

in alle kleuren van mijn tranen
denk ik elke dag aan jou
dus als de zon weer schijnen gaat
heb ik een regenboog van rouw.

